

شناخت کانی‌های سیلیکات‌هه

هدف‌های رفتاری: پس از پایان این فصل از فرآگیر انتظار می‌رود:

- ۱- کانی‌های ماگمایی را توضیح دهد.
- ۲- ساختمان و ترکیب شیمیایی بنیان سیلیکات‌ها را بیان کند.
- ۳- ویژگی‌های فیزیکی، صفات خاص، و کاربرد سیلیکات‌های تیره و روشن «اولیوین»، «گرونا»، «تورمالین»، «پیروکسن»، «آمفیبول»، «تالک»، «بیوتیت»، «سکویت»، «کائولینیت»، «فلدسبات‌ها» و «کوارتز» را توضیح دهد.

کوارتز شیری

سیلیکات‌ها

در ساختمان بلورین کانی‌ها، بنیان‌ها به وسیله‌ی یون‌های

مثبت چون آلومینیم، آهن، منیزیم، سدیم، پتاسیم و کلسیم به گونه‌ای به هم پیوند داده شده است که واحد سازنده‌ی بلور در مجموع دارای بار خنثی است. رنگ کانی به ترکیب شیمیایی آن ارتباط دارد. هرگاه در ترکیب آن‌ها آهن و منیزیم باشد دارای انواع تیره هستند. درحالی که انواع روشن فاقد این دو عنصر هستند.

کانی‌های ماقمایی^۱

نتیجه‌ی مطالعه‌ی ترکیب شیمیایی سنگ‌های آذرین و آتشفشارهای فعال نشان می‌دهد که ماقما^۲ ترکیب سیلیکاتی با اکسیدهای فلزی و بخار آب و مواد فرآر است که از اعمق به قسمت‌های بالایی پوسته راه می‌یابد و با از دست دادن گرمای خود، کانی‌های آذرین متبلور می‌شود و سنگ‌های آذرین پدید می‌آید. قسمتی از ماقما که به سطح زمین راه پیدا می‌کند (گدازه)^۳ نامیده می‌شود و سنگ‌های آذرین بیرونی را تشکیل می‌دهد.

انواع کانی‌های سیلیکات‌ها

اقسام مهم کانی‌های سیلیکاتی عبارت‌اند از :

۱- اولیوین^۴ : دارای ساختمان سیلیکاتی مستقل (شکل ۹-۲)، رنگ کانی سبز زیتونی بوده و خاکه‌ی آن، بی‌رنگ است. جلای کانی شیشه‌ای است و شکستگی صدفی دارد. کاربرد: برخی از انواع اولیوین که نوعی سنگ قیمتی است در جواهرسازی کاربرد دارد.

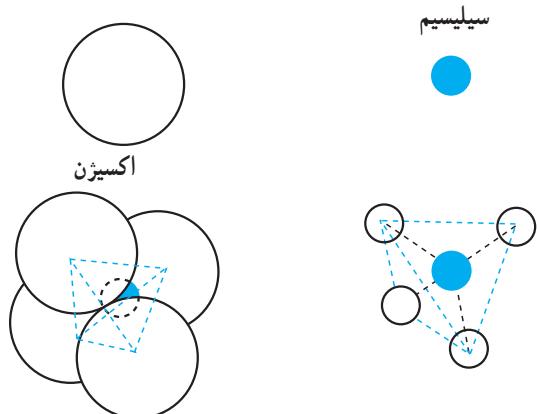
شکل ۹-۲

ساختمان سیلیکات‌ها

سیلیکات‌ها از اجتماع بنیان‌های $[SiO_4]^{4-}$ تشکیل شده است. در این بنیان ظرفیت سیلیسیم Si برابر ۴ و ظرفیت اکسیژن ۲ است و چهار اتم اکسیژن در فرمول وجود دارد؛ بنابراین : $8 = 2 \times 4$ - که در مجموع، هشت ظرفیت منفی محاسبه می‌شود. با جمع جبری ظرفیت سیلیسیم و کل ظرفیت اکسیژن، $4 = 4$ چهار ظرفیت منفی برای بنیان محاسبه می‌گردد. در شکل ۹-۹، یک بنیان چهاروجهی، که از چهار مثلث متساوی‌الاضلاع ساخته شده، سیلیسیم Si در وسط این ساختار و چهار اکسیژن در چهار رأس آن، نشان داده شده است.

شکل ۹-۳ - پریدوت

شکل ۹-۹ - بنیان چهاروجهی

۱ - Silicates

۲ - Magma

۴ - Olivine

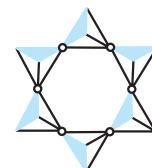
۳ - Lava ماده‌ی مذاب درونی زمین که حاصل ذوب سنگ‌ها است.

شکل ۴—۹— بلورهای گرونا روی میکائیست

شکل ۵—۹— بلور شفاف بریل

شکل ۶—۹

گرونا^۱: گرونا از انواع سیلیکات‌ها با رنگ یاقوتی، سبز، سیاه و خاکه‌ی بی‌رنگ است. دارای جلای شیشه‌ای بوده، قادر رخ است. سختی این کانی در مقیاس موس ۷/۵ است.
کاربرد: از انواع شفاف گرونا در جواهرسازی استفاده می‌شود؛ هم‌چنین به علت سختی زیاد در تهیه‌ی کاغذ سمباده مصرف دارد (شکل ۴—۹). گرونا روی سنگ مشخص است.
۳—بریل^۲: از ساختهای حلقوی بسته تشکیل شده است (شکل ۵—۹).

بریل به رنگ کانی سبز زمردی و رنگ‌های متنوع بوده، روی چینی بدون لعاب بدون رنگ است، هم‌چنین جلای کانی، شیشه‌ای و شکستگی نامنظم دارد (شکل ۶—۹). .

شکل ۷—۹— زمرد

کاربرد: انواع رنگین و شفاف بریل در جواهرسازی به کار می‌رود، که گرانترین نوع آن زمرد^۳ به رنگ سبز است (شکل ۷—۹).

^۱ گرونا برگرفته از کلمه یونانی گرانتوس به معنای دانه است.

^۲ — Beryl

^۳ — Emerlade

۵—پیروکسن: پیروکسن دارای ساختمان زنجیره‌ای ساده بوده (شکل ۹-۹) و مهم‌ترین نوع آن «اوژیت» نام دارد. رنگ این کانی سبز خاکستری تا سیاه بوده و رنگ خاکه‌ی آن بی‌رنگ و جلای آن شیشه‌ای است (شکل ۹-۱۰).

شکل ۹-۹

۴—تورمالین^۱: تورمالین رنگ‌های متنوعی دارد. نوع سیاه آن بیش‌تر معمول است. رنگ خاکه‌ی آن بی‌رنگ بوده جلای کانی شیشه‌ای و شکستگی نامنظم دارد. سطح مقطع بلورهای تورمالین به شکل مثلث است (شکل ۸-۹).

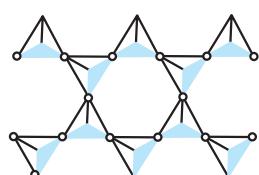
کاربرد: نوع رنگین تورمالین در جواهرسازی استفاده می‌شود. در صنایع الکترونیک نیز کاربرد دارد.

شکل ۹-۱۰ اوژیت

شکل ۸-۹—تورمالین دورنگ، شورل سیاه رنگ

شکل ۱۱-۹—ساختمان آمفیبول

۸—میکای سیاه (بیوتیت)^۲: دارای ساختمان ورقه‌ای و به رنگ سیاه یا قهوه‌ای است. رنگ خاکه‌ی آن بی‌رنگ بوده دارای جلای شیشه‌ای است.

۹—میکای سفید^۳ (مسکویت): میکای سفید دارای ساختمان ورقه‌ای، بی‌رنگ و شفاف بوده، رنگ خاکه‌ی آن نیز بی‌رنگ است و جلای شیشه‌ای دارد (شکل ۹-۱۵).

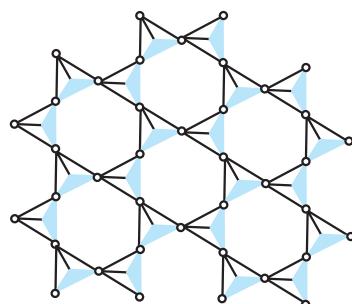

شکل ۹-۹—بلورهای سوزنی شکل هورنبلاند

شکل ۹-۱۵—مسکویت

۷—تالک^۱: تالک دارای ساختمان ورقه‌ای (شکل ۹-۱۳) است و حالت صابونی داشته و به رنگ سفید، سبز و رنگ‌های دیگر است. تالک دارای جلای شیشه‌ای و سختی ۱ بوده، با ناخن خراش بر می‌دارد و حالت چرب از صفات بارز این شش و جهی کاذب کانی است.

شکل ۹-۱۳

کاربرد: معمولاً به توده‌ی تالک سنگ صابون می‌گویند در صنایع کاشی و سرامیک و تهیه‌ی پودر بجه کاربرد دارد.

شکل ۹-۱۴—تالک

کاربرد: از میکای سفید در صنایع الکتریکی و الکترونیکی استفاده می‌شود. از ورقه‌های میکا در ساختن پنجره‌های کوره‌های ذوب فلز استفاده می‌کنند.

شکل ۹-۱۸ - کائولینیت

۱۲ - فلدسپات‌ها: فلدسپات‌ها از فراوان‌ترین کانی‌های

پوسته‌ی جامه‌ی زمین هستند. مهم‌ترین نوع فلدسپات «اورتوکلاز» و «پلاژیوکلاز» بوده که رنگ «پلاژیوکلاز» سفید تا خاکستری کم رنگ، و رنگ «اورتوکلاز» کرم روشن تا صورتی است. اثر خاکه در هر گروه از کانی‌های ذکر شده بی‌رنگ است و هردو دارای جلای شیشه‌ای هستند. در شکل‌های ۹-۲۱ تا ۹-۲۱ آنورتیت، آلبیت از پلاژیوکلازها و اورتوکلاز را نشان می‌دهد.

کاربرد: استفاده در صنایع سرامیک، چینی و کاشی‌سازی.

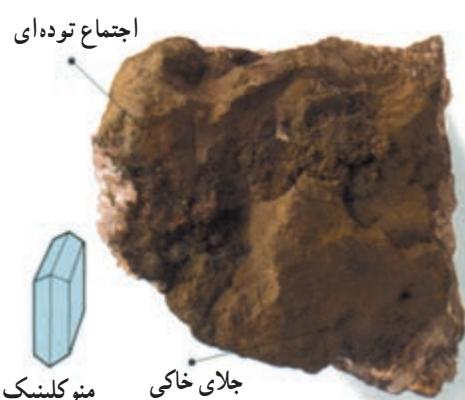

شکل ۹-۱۹ - آنورتیت

۱۰ - **کلریت^۱:** رنگ این کانی سبز و رنگ خاکه‌ی آن سبز روشن است. کلریت جلای شیشه‌ای دارد و انعطاف‌پذیر است (شکل ۹-۱۶).

شکل ۹-۱۶ - کلریت

شکل ۹-۱۷ - شاموزیت

۱۱ - **کائولینیت^۲:** کائولن براثر هوازدگی فلدسپات‌ها به وجود می‌آید. رنگ آن سفید و گاه متنوع است. دارای رنگ خاکه‌ی بی‌رنگ و جلای کانی خاکی^۳ است و سختی آن حدود ۱۰ بوده که با لمس بین انگشتان به سادگی پودر می‌شود. کائولینیت رطوبت را جذب می‌کند.

کاربرد: کاربرد کائولینیت در صنایع چینی‌سازی و سرامیک‌سازی است.

شکل ۹-۲۱ - اورتوکلاز

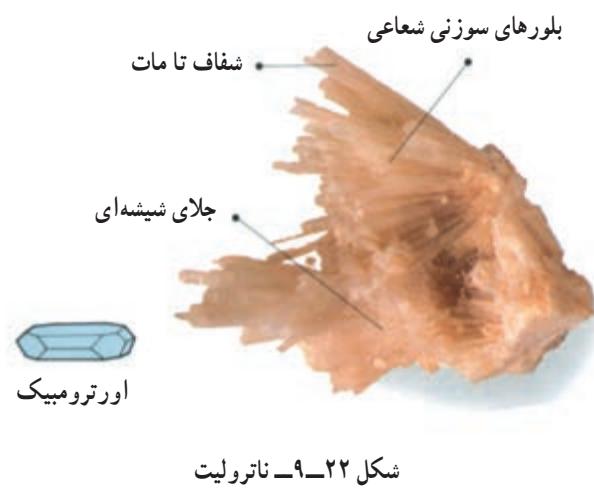
شکل ۹-۲۰ - آلبیت

شکل ۹-۲۳ - اسکولسیت

۱۳- زئولیت‌ها: زئولیت‌ها آلومینیم سیلیکات‌های سدیم و کلسیم آب دار هستند و در درون حفره‌های گدازه‌های آتش‌فشاری تشکیل می‌شوند. آب موجود در ترکیب زئولیت‌ها بر اثر حرارت خارج شده پس از سردشدن دویاره آب را جذب می‌کنند که به این گونه آب موجود در ترکیب «آب زئولیتی» گویند. کانی‌های گروه زئولیت متنوع بوده، بلورهایی به رنگ سفید و شفاف تشکیل می‌دهند و اغلب به شکل رشته‌ای یا الیافی هستند.

(شکل‌های ۹-۲۲ و ۹-۲۳).

شکل ۹-۲۲ - ناترولیت

کوارتز^۱: کوارتز از نظر فرمول شیمیایی یک اکسید است. اختصارات فیزیکی، شیمیایی و ساختمان داخلی آن به گونه‌ای است که آن را جزو سیلیکات‌ها به حساب می‌آورند. فرمول شیمیایی کوارتز SiO_2 و معمولاً بی‌رنگ است. جلای کوارتز شیشه‌ای است. قادر به شکستگی آن از نوع صدفی است.

کوارتز شیری همراه

کوارتز بر روی شیشه خط می‌اندازد و شماره‌ی سختی آن ۷ است. مقاومت کوارتز در مقابل هوازدگی، بسیار است.

کاربرد: از کوارتز در صنعت شیشه‌سازی، تهیه‌ی کاغذ سمباده و ابزارهای نوری و الکترونیکی استفاده می‌شود.

انواع کوارتز: این کالی که به آن دُر کوهی^۱ نیز می‌گویند در حالت خالص بی‌رنگ است (شکل ۹-۲۴). در صورت داشتن ادخال‌های مختلف به رنگ‌های متنوع ظاهر می‌شود.

بلورهای پریسماتیک

تریگونال، هگزاگونال

جلای شیشه‌ای

شکل ۹-۲۵- کوارتز دودی

شفاف

بلورهای هرمی (پیرامیدال)

شکل ۹-۲۶- آمتیست

بلورهای هگزاگونال

شکستگی صدفی

شکستگی نامنظم

جلای شیشه‌ای در سطح بلور

شکل ۹-۲۷- سیترین

کوارتز دودی^۲: نوعی از کوارتز با رنگ سیاه یا دودی بوده دارای ادخال تیتان (Ti) است (شکل ۹-۲۵).

آمتیست^۳: آمتیست جواهری است که به علت داشتن

منگنز (Mn) رنگ بنفش زیبایی دارد (شکل ۹-۲۶).

سیترین^۴: نوع بلورهای این کوارتز به رنگ زرد است.

جلای شیشه‌ای

شکل ۹-۲۴- دَر کوهی

پراز^۱: وجود آکتینیوت سبز در کوارتز باعث به وجود آمدن کالسدون^۲: کوارتز بسیار ریز بلورین است و اغلب به رنگ خاکستری طوسی است.

کوارتز سبز یا پراز می‌شود.

شكل ۹-۲۸—کالسدون

جلای مومنی

رفتا بوتروئیدال

تریگونال، هگزاگونال

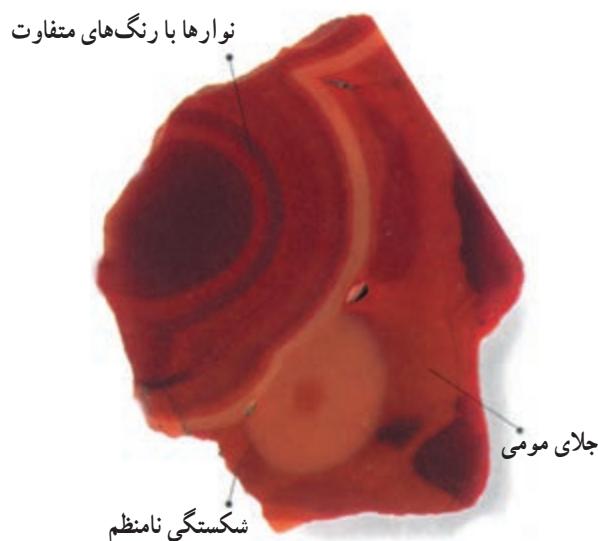
اوئیکس^۳: به صورت نوارهای رنگی (طوسی، قهوه‌ای، قرمز و سفید) تشکیل می‌شود.

نوارها با رنگ‌های مختلف شکستگی نامنظم

شكل ۹-۲۹—اوئیکس

آگات^۱ (عقيق): نوعی اونیکس قرمز است و به گونه‌ی سنگ نیمه قیمتی در جواهرسازی کاربرد دارد.

شکل ۹-۳۰- عقيق قرمز

اوپال^۲: اوپال، کوارتزی است که در آن ۱ تا ۵ درصد آب این کانی چرب و سطح شکست آن صدفی است. سختی آن به وجود دارد و گاهی نیز به ندرت تا ۳۴ درصد آب دارد. علت وجود چند مولکول آب کمتر از کوارتز است. از نوع قرمز اوپال مانند کوارتز بی‌رنگ است، اما در نتیجه‌ی ادخال آن در جواهرسازی استفاده می‌شود(شکل‌های ۹-۳۱ و ۹-۳۲). عناصر شیمیایی از انواع رنگی فراوانی تشکیل شده است. جلای

شکل ۹-۳۲- اوپال قرمز

شکل ۹-۳۱- اوپال قیمتی

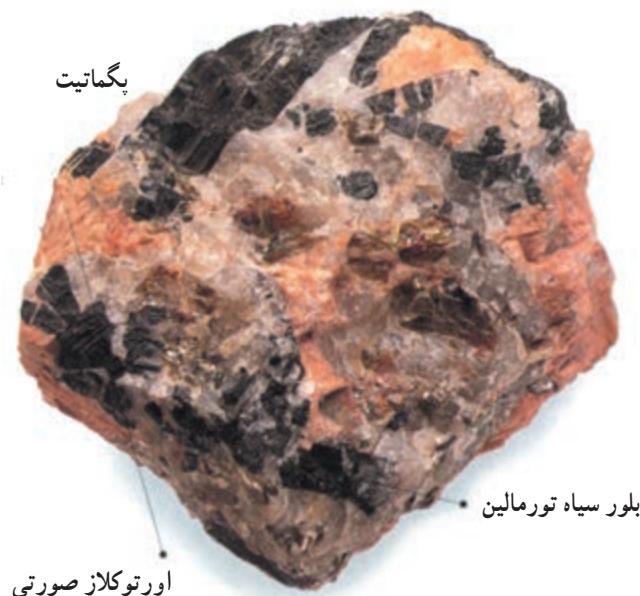
خودآزمایی

- ۱- گدازه و مائگما را با یکدیگر مقایسه کنید.
- ۲- کانی های مربوط به این گروه ها را نام ببرید.
الف - کانی های محتوی Ca و Na
ب - کانی های محتوی Si
- ج - کانی هایی که خاصیت تورق دارند. د - کانی هایی که ارزش جواهرسازی دارند.
- ۳- در اینجا سه کانی فرضی A ، B و C را نام ببرید.
کانی A بر روی شیشه خط می اندازد و در تهیه‌ی سمباده به کار می رود.
کانی B بر چینی بدون لعب خط سیاه انداخته، در اثر ترکیب با اسید بوی سولفیدهیدروژن می دهد و شکل تبلور آن مکعبی (کوبیک) است.
کانی C ساختمان سیلیکاتی دارد و رنگ آن سبز زیتونی است.
- ۴- موارد استفاده از فلذسپات های مختلف را توضیح دهید.
- ۵- زئولیت ها چگونه ترکیباتی هستند؟
۶- انواع کوارتز را با رنگ های مربوط به هریک، نام ببرید.
- ۷- مقطع عرضی تورمالین در محل شکستگی، چه شکل هندسی ای دارد؟ کاربرد آن را ذکر کنید.
- ۸- انواع بریل، رنگ های هریک و کاربرد آنها را توضیح دهید.

سنگ‌های آذرین

هدف‌های رفتاری: پس از پایان این فصل از فرآگیر انتظار می‌رود:

- ۱- کلیات و اهمیت سنگ‌های آذرین را توضیح دهد.
- ۲- سنگ، سنگ‌شناسی و سنگ‌شناسی توصیفی را تشریح کند.
- ۳- مفاهیم سنگ‌های آذرین درونی و بیرونی، ماگما و گدازه را توضیح دهد.
- ۴- سنگ‌ها را به سه دسته (آذرین، رسوبی و دگرگونی) طبقه‌بندی کند.
- ۵- ترکیب و انواع ماگما (سنگ‌های آذرین اسیدی، خنثی، بازیک و اولترابازیک) را توضیح دهد.
- ۶- سری واکنش‌های بوون را شرح دهد.
- ۷- ساخت و بافت سنگ‌های آذرین را بیان نماید.
- ۸- خانواده‌ی سنگ‌های آذرین (گرانیت- رویلیت) آپلیت، ابسیدین، گرانودیوریت و پگماتیت را برشمارد.
- ۹- خانواده‌ی سنگ‌های آذرین (سینیت، تراکیت) و پوکه‌ی معدنی را نام ببرد.

تعاریف

یا گوشه‌ته پدید می‌آیند، ماگما نامیده می‌شوند. ترکیب شیمیایی ماگما متفاوت بوده عمدتاً دارای ترکیب سیلیکاتی، بخار آب و گازهای مختلف است. هرگاه ماگما به سطح زمین راه پیدا کند، بیشتر گازهای خود را ازدست داده تشکیل «گدازه» می‌دهد.

سنگ‌های آذرینی که در اعماق زمین و از سرد شدن ماگما حاصل می‌شوند «سنگ‌های آذرین درونی^۵» نامیده می‌شوند. سنگ‌هایی که حاصل سرد شدن گدازه در سطح زمین هستند «سنگ‌های آذرین بیرونی^۶» نام دارند.

ترکیب و انواع ماگما

در ترکیب ماگما، همان ۸ عنصر اکسیژن، آلومینیوم، آهن، کلسیم، منزیم، سدیم و پتاسیم یافت می‌شوند که در ترکیب پوسته‌ی زمین نیز فراوان ترین عناصر بهشمار می‌آیند.

اگر عناصر را به صورت اکسید درنظر بگیریم درخواهیم یافت که SiO_4 (سیلیس) از همه فراوان‌تر است. سنگ‌های آذرین را بر حسب مقدار سیلیس به چهار گروه تقسیم‌بندی می‌کنند.

SiO_4 – بیشتر از ۶۶ درصد: سنگ‌های آذرین اسیدی

SiO_4 – بین ۵۲ تا ۶۶ درصد: سنگ‌های آذرین خشی یا حدوداً سطح.

SiO_4 – بین ۴۵ تا ۵۲ درصد: سنگ‌های آذرین بازیک

SiO_4 – کمتر از ۴۵ درصد: سنگ‌های آذرین خیلی بازیک^۷

در این طبقه‌بندی، عناوین اسیدی، بازیک و خیلی بازیک براساس رنگ ظاهری و ترکیب کانی‌شناسی سنگ است.^۸ سنگ‌های اسیدی، کوارتز و فلدسپات فراوان، نیز ظاهر روشن دارند. سنگ‌های آذرین بازیک و خیلی بازیک به علت فراوانی کانی‌های آهن و منزیم‌دار رنگ تیره از خود نشان می‌دهند. در این نوع بررسی‌ها سطح تازه شکسته شده‌ی سنگ درنظر گرفته می‌شود.

الف – **تعريف سنگ** : سنگ عبارت از جسم طبیعی ناهمگن است که از یک کانی یا مجموعه‌ای از چند کانی تشکیل شده است.

ب – **سنگ‌شناسی**: سنگ‌شناسی بخشی از علم زمین‌شناسی است که در آن راجع به طرز تشکیل، منشأ، هم‌چنین توصیف، طبقه‌بندی و ترکیب سنگ‌ها صحبت می‌شود.

ج – **سنگ‌شناسی توصیفی**: بخشی از سنگ‌شناسی و مربوط به ترکیب مشخصات و طبقه‌بندی سنگ‌هاست. در سنگ‌شناسی توصیفی، از چشم غیرمسلح (حداکثر با ذره‌بین دستی)، میکروسکوپ، تجزیه‌ی شیمیایی و اشعه‌ی X استفاده می‌شود.

طبقه‌بندی سنگ‌ها

سنگ‌ها را به سه دسته تقسیم کرده‌اند:

«سنگ‌های آذرین»، «سنگ‌های دگرگونی» و «سنگ‌های رسوبی».

شکل ۱-۱ - ماگما یا گدازه

سنگ‌های آذرین^۹

سنگ‌های آذرین از سرد شدن و متبلور شدن ماگما^{۱۰} یا گدازه^{۱۱} به وجود می‌آیند. مواد مذاب که از ذوب سنگ‌های پوسته می‌شود.

۱ – Petrography

۲ – Igneous Rocks

۳ – Magma

۴ – Lava

۵ – Intrusive rocks

۶ – Extrusive rocks

۷ – به سنگ‌های خیلی بازیک اولترا‌بازیک نیز گفته می‌شود.

۸ – اصطلاحات اسیدی و بازیک و... در زمین‌شناسی با اصطلاح شیمی آن تفاوت دارد.

نوع کانی‌ها

در مagma از دمای بالا (اولین مرحله‌ی تبلور) تا دمای پایین (آخرین مرحله‌ی تبلور) صورت می‌گیرد و کانی‌های متفاوت متبولر می‌شوند. واکنش‌ها را «مجموعه واکنش‌های بوون»^۱ نیز گویند. «بوون» دانشمندی است که اولین بار نحوه‌ی تبلور کانی‌ها را در آزمایشگاه تحقیق کرد و در جدول ۱-۱ پدید می‌آید:

این جدول نشان‌دهنده‌ی سری واکنش‌هایی است که نمود.

جدول ۱-۱- واکنش‌هایی که براساس نظریه‌ی بوون در مagma بازالتی صورت می‌گیرد.

نوع سنگ	سربوون	دما
فوق بازی (پریدوئیت)	الیوین کلسیم زیاد	دمای بالا (اولین مرحله‌ی تبلور)
بازالتی (بازالت / گابرو)	پیروکسن آمفیبول	
آنذیتی (آنذیت / دیوریت)	میکائی سیاه سدیم زیاد	
گرانیتی (ریولیت / گرانیت)	فلدسبات پتابسیم‌دار + میکائی سفید + کوارتز	دمای پایین (آخرین مرحله‌ی تبلور)

به عقیده‌ی وی بیشتر مagmaها ترکیب بازالتی دارند که از معادن استخراج کنیم در هیچ جهتی ساده‌تر از جهتی دیگر ضمن سردشدن تدریجی، کانی‌های مختلف و در نتیجه سنگ‌های نخواهد شکست.

سنگ‌های آذرین بیرونی دارای ساخت مشخص جریانی آذرین متفاوت به وجود می‌آید.

سنگ‌ها بر اثر جریان یافتن و سرد شدن مواد مذاب

به وجود می‌آیند. در ساخت جریان سطحی، مانند میکاهای موازی، ساخت سنگ‌های آذرین در نمونه‌های کوچک عبارت اند

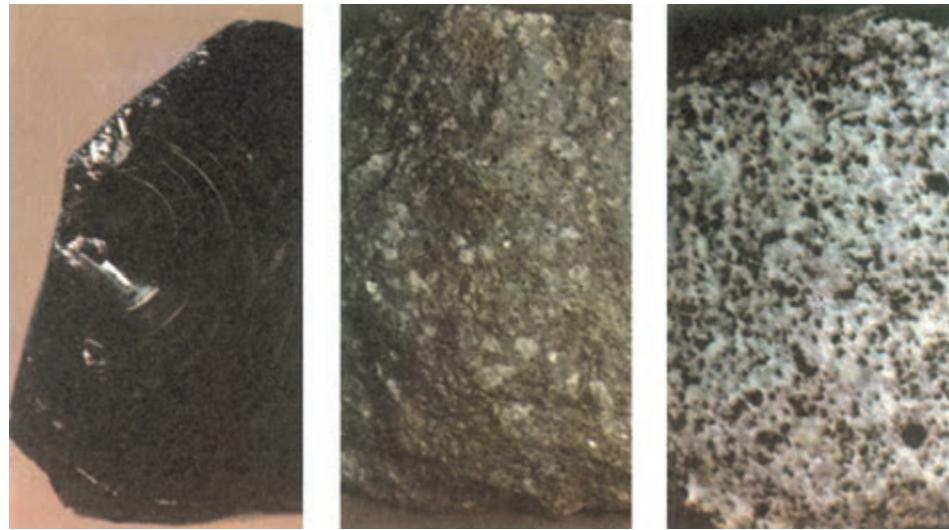
سنگ‌ها در امتداد این صفحات خیلی آسان تر شکسته می‌شوند و از : «ساخت توده‌ای^۲» و «ساخت جریانی^۳». سنگ‌های آذرین

ساخت جریانی خطی، کانی‌های منشوری شکل، مانند آمفیبول‌ها، درونی معمولاً به صورت توده‌ای هستند. هرگاه بخواهیم آن‌ها را موازی یک‌دیگر قرار می‌گیرند.

ساخت سنگ‌های آذرین

بافت سنگ‌های آذرین

کانی‌های تشکیل‌دهنده‌ی سنگ آذرین است. بافت دانه درشت نشان‌دهنده‌ی سرد شدن کُند و بافت دانه ریز نشان‌دهنده‌ی سرد شدن سریع است. بافت پورفیری نیز بیانگر هردو گونه است (شکل ۲). بافت نشان‌دهنده‌ی درجه‌ی سرد شدن ماده‌ی مذاب و بلور ۱°.

شکل ۲-۱۰- انواع بافت دانه درشت، پورفیری و شیشه‌ای

۱- ترکیب شیمیایی سنگ‌های آذرین از اسیدی تا بازیک

تغییر می‌کند (این نکته در صفحات قبل توضیح داده شد).

۲- نوع کانی‌های تشکیل‌دهنده‌ی سنگ.

۳- بیرونی و درونی بودن (بافت سنگ).

خانواده‌های مهم سنگ‌های آذرین در این کتاب بررسی

می‌شوند خانواده‌های گرانیت - ریولیت - پگماتیت، سینیت -

تراکیت، دیوریت - انذیزیت، گابرو - بازالت، است.

هر ماده‌ی مذاب ممکن است در عمق یا در سطح زمین

سرد شود. بنابراین، دونوع سنگ که از نظر شیمیایی و کانی‌شناسی

به هم شبیه بوده اما از نظر بافت باهم فرق دارند، تشکیل می‌شود؛

از این‌رو، هر سنگ آذرین درونی یک معادل بیرونی نیز دارد.

سنگ‌های آذرین درونی معمولاً به صورت سنگ تربینی و نما

به کار می‌روند.

بافت سنگ‌های آذرین به انواع «درشت بلور»،

«وسط‌بلور»، «ریز‌بلور» و «شیشه‌ای» طبقه‌بندی می‌شود.

بافت پورفیری: در این نوع بافت، بلورهای درشت در

زمینه‌ای ریز‌بلور یا شیشه‌ای قرار دارند. اختلاف بین اندازه‌های بلور در سنگ نشان‌دهنده‌ی بلور در دو مرحله است.

در بعضی از سنگ‌ها هیچ بلوری دیده نمی‌شود؛ مانند

اسیدین^۱ که از شیشه‌های طبیعی و فراوان است و رنگ آن شبیه شیشه‌ی شکسته و معمولاً سیاه است؛ همچنین بافت سنگ تماماً شیشه‌ای است.

بسیاری از سنگ‌های آتش‌فشاری، دارای بافت حفره‌ای

هستند که در نتیجه‌ی خروج گاز از ماقمای نیمه‌جامد، پدید

آمدند؛ مانند سنگ پا^۲ و پوکه‌ی معدنی^۳.

طبقه‌بندی سنگ‌های آذرین: سنگ‌های آذرین براساس

این مشخصات طبقه‌بندی می‌شوند :

اصلی تشکیل دهنده‌ی سنگ، فلدسپات، کوارتز و میکاها هستند (شکل ۳-۱۰).

رنگ گرانیت بستگی به نوع فلدسپات آن‌ها دارد.

خانواده‌های مهم سنگ‌های آذرین

خانواده گرانیت—ریولیت

گرانیت^۱: از فراوان‌ترین سنگ‌های آذرین درونی است.

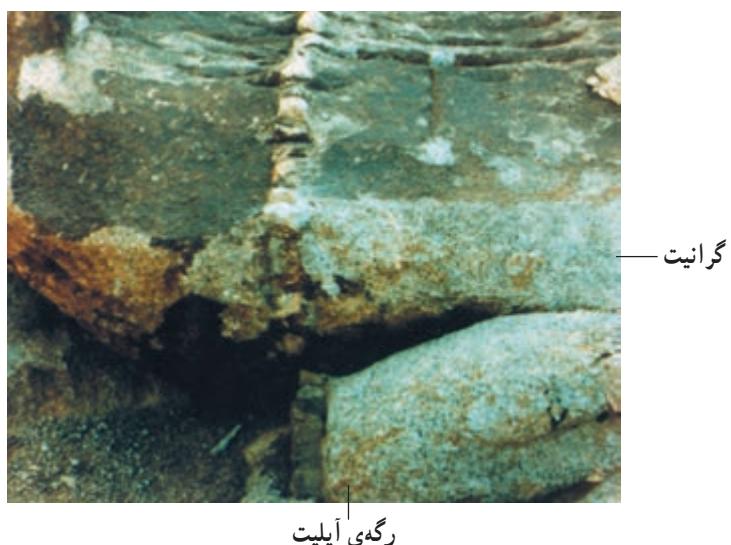
بافت سنگ دانه‌ای، و درشت بلور تا ریزبلور است. کانی‌های

شکل ۳-۱۰—گرانیت صورتی و گرانیت سفید

شکل ۵-۱۰

شکل ۴-۱۰—گرانیت و رگه‌ای آبلیتی

ریولیت: ریولیت عبارت از یک سنگ بیرونی، با بافت ریزبلور است. کانی‌های تشکیل دهنده‌ی سنگ همانند گرانیت از کوارتز، فلدسپات و میکای سیاه به وجود آمده است.

پگماتیت^۱: پگماتیت‌ها حاصل فرایندهای ماقمابی هستند. از مشخصات پگماتیت‌ها وجود بلورهای درشت کانی‌های مختلف در بخش‌های داخلی آن‌هاست. کانی‌های تشکیل دهنده‌ی سنگ از کوارتز، تورمالین، بلور بریل، ورقه‌های میکا، و فلدسپات‌های بسیار درشت است. در شکل ۸-۱۰ دو تصویر از پگماتیت را مشاهده می‌کنید.

شکل ۸-۱۰ پگماتیت

ابسیدین: ابسیدین، شیشه‌های طبیعی بوده که دارای ترکیب کانی‌شناسی ریولیت هستند. ابسیدین سنگی سیاه و شیشه‌ای است که ظاهر قیرمانند دارد. سرعت سردشدن در آن به حدی سریع بوده که کانی‌های آن فرصت تبلور نداشته در نتیجه، مواد آن به صورت غیرمتبلور در سنگ وجود دارد.

شکل ۶-۱۰ ابسیدین

خانواده‌ی گرانوودیوریت

در گرانیت‌ها فلدسپات‌های «اورتوز» از «پلاژیوکلاز»‌ها بیشتر است. اگر پلاژیوکلازها بیشتر از اورتوز بوده و کوارتز نیز موجود باشد، سنگ «گرانوودیوریت» نامیده می‌شود.

شکل ۸-۱۰ پگماتیت

بلورهای هورنبلاند

شکل ۷-۱۰ گرانوودیوریت

پوکهی معدنی: پوکهی معدنی نوعی از تراکیت‌های متخلخل و پر حفره است که ظاهری اسفنجی دارد و سبک وزن است. در صنایع ساختمانی به صورت عایق رطوبت و صدا از آن استفاده می‌شود.

شکل ۱۱-۱۰- پوکهی معدنی

خانواده‌ی سینیت - تراکیت^۱

سینیت: سینیت سنگ آذرین درونی تمام بلورین است که معمولاً فاقد کوارتز بوده، مقدار فلدسپات‌های پتاسیم دار آن از فلدسپات‌های دیگر^۲ بیشتر است. در سینیت ۵ تا ۴۰ درصد کانی‌های فرمیزین (آهن و منیزیم دار) مانند میکای سیاه، همچنین گاه ممکن است هورنبلاند در آن دیده شود.

شکل ۹-۱۰- سینیت

تراکیت: تراکیت سنگ آذرین بیرونی دانه‌ریز و ترکیب کانی‌شناسی آن شبیه به سینیت است، یعنی فاقد کوارتز بوده فلدسپات‌های پتاسیم در آن بیشتر از پلاژیوکلاز هاست.

فوکریست‌های کوچک

کاربرد دیوریت‌ها: این سنگ‌ها چون نسبتاً سخت و متراکم هستند در کارهای ساختمانی از آن‌ها استفاده می‌شود.

شکل ۱۲-۱۰- دیوریت

فونکریست‌های سیاه

در بافت پورفیری

شکل ۱۰-۱۰- تراکیت

۱ - Syenite - Trachyte

۲ - فلدسبات پلاژیوکلاز (feldspat سدیم و کلسیم دار)

۳ - Diorite - Andesite

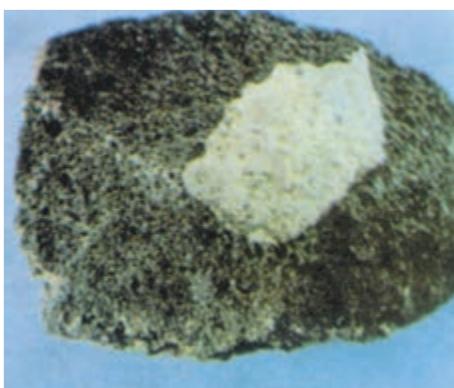
بازالت: سنگ آذرین بیرونی تمام بلورین تا نیمه بلورین و گاهی شیشه‌ای که ترکیب کانی‌شناسی آن همانند گابرو بوده، رنگ آن تیره و اغلب سیاه است. بازالت از فراوان‌ترین سنگ‌های آذرین بیرونی است و در کف اقیانوس‌ها گسترش وسیع دارند. کانی‌های موجود در این سنگ، پلاژیوکلاز و کانی‌های آهن و منیزیم دار (پیروکسن، اولیوین) هستند (شکل ۱۵°).

شکل ۱۵°—بازالت

پریدوتیت^۲

پریدوتیت، سنگ‌های درونی، با بافت بلورین و تمام تیره رنگ هستند که قسمت زیاد آن از کانی‌های اولیوین تشکیل شده است. این سنگ‌ها تجزیه می‌شوند و از آن سنگ‌های سرپاپتین با رنگ سبز به وجود می‌آیند.

شکل ۱۶°—پریدوتیت

آنذیت: آندزیت سنگی است بیرونی، با بافت تمام بلورین تا نیمه بلورین و بافت پورفیری، که از نظر کانی‌شناسی به دیوریت شبیه است. این سنگ از پلاژیوکلاز و میکائی‌سیاه یا هورنبلاند و بهندرت از کوارتز به وجود آمده است.

شکل ۱۳°—آنذیت

خانواده گابرو—بازالت^۱

گابرو: سنگی است درونی، تمام بلورین و درشت بلور که کانی‌های تشکیل دهنده‌ی آن از کانی‌های آهن و منیزیم دار، مانند اوژیت (نوعی پیروکسن) اولیوین و پلاژیوکلازها هستند. رنگ سنگ‌های گابرویی به سبب فراوانی کانی‌های تیره، اغلب تیره، خاکستری تیره یا متمایل به سیاه است.

شکل ۱۴°—گابرو

۱—Gabro - Basalte

۲—Pridodite

شکل ۱۷-۱۰- توف سبز البرز

سنگ‌های آذرآواری^۱ (پیروکلاستیک)

سنگ‌های آذرآواری متشکل از ذرات ریز و درشت سنگ‌های آتش‌فشاری هستند که به هوا پرتاب شده، سپس دچار رسوب شده‌اند. نوعی از این رسوبات که از دانه‌های ریز تشکیل می‌شود «توف آذرین» نامیده می‌شود.

جدول ۲-۱۰- طبقه‌بندی سنگ‌های آذرین^۲

بافت	رنگ روشن یا وزن سبک (کانی‌های اصلی: فلدسپات و کوارتز)	رنگ حد واسطه (کانی‌های اصلی: فلدسپات، آمفیبول، بیوتیت، پیروکسن)	رنگ تیره یا وزن سنگین (کانی‌های اصلی: فلدسپات، پیروکسن، آمفیبول، اولیوین)
درشت بلور	گرانیت درشت بلورتر: پگماتیت ریزبلور: آپلیت بدون کوارتز: سینیت	دیوریت کوارتزدار: کوارتزدیوریت یا دیوریت کوارتزدار = تونالیت	گابرو متوسط بلور: دولریت = دیاپاز اولیوین: دونیت پیروکسن: پیروکسینیت اولیوین و پیروکسن: پریدوتیت
ریز بلور	فلسیت (شامل ریولیت، تراکیت، فنولیت، آندزیت، داسیت، لاتیت، کوارتز لاتیت)		بازالت
شیشه‌ای		ابسیدین پیچ‌استون (سنگ قیری) مرواریدی: پرلیت متخلخل: پومیس	بازالت شیشه‌ای متخلخل: اسکوری
بلورهای درشت و ریز	گرانیت پورفیری سینیت پورفیری فلسیت پورفیری ابسیدین پورفیری = ویترو پورفیری (پورفیری شیشه‌ای)	دیوریت پورفیری، فلسیت پورفیری	بازالت پورفیری
درهم	درشت: برش آتش‌فشاری	ریز: توف	

۱ - Pyroclastic

۲ - این جدول جنبه‌ی کاربردی دارد و لزومی به حفظ کردن آن نیست.

خودآزمایی

- ۱- سنگ‌شناسی توصیفی چیست؟ ابزار مورد نیاز برای سنگ‌شناسی توصیفی کدام‌اند؟
- ۲- سنگ آذرین درونی و بیرونی، ماگما و گدازه را توضیح دهید.
- ۳- سنگ‌های آذرین اسیدی، قلیابی، مافوق قلیابی را با ذکر ترکیب شیمیایی ممکن و رنگ ظاهری تشریح کنید.
- ۴- بافت سنگ آذرینی که هم دارای بلورهای درشت و هم دارای بلورهای ریز همراه با شیشه باشد، چه نام دارد؟
- ۵- سنگ پا چرا حفره‌دار و متخلخل است؟
- ۶- گرانیت، ریولیت و پگماتیت را از نظر ترکیب شیمیایی (کانی‌شناسی) مقایسه کنید.
- ۷- به چه دلیل سنگ ابسیدین به رنگ سیاه است؟
- ۸- پوکه‌ی معدنی چگونه حاصل می‌شود؟ کاربرد آن را ذکر کنید.
- ۹- انواع کانی‌های شرکت‌کننده در گرانیت و بازالت را برشارید.
- ۱۰- سنگ‌های آذرآواری یا پیروکلاستیک چگونه تشکیل می‌شوند، و چه کاربردی دارند؟
- ۱۱- خانواده‌ی سنگ‌های آذرین (دیوریت - آندزیت) را بیان کنید.
- ۱۲- خانواده‌ی سنگ‌های آذرین (گابرو - بازالت) را معرفی نمایید.
- ۱۳- سنگ آذرین پریتویت را توضیح دهید.
- ۱۴- اهمیت و کاربرد سنگ‌های آذرین را شرح دهید.